

INGEZONDEN.

Van de toestemming der Redactie dankbaar gebruik makend, ben ik zoo vrij door middel van het *Tijdschrift* een verzoek tot de H.H. medici te richten. Ik heb n.l. op het oogenblik groote behoefte aan goed geconserveerd menscheijk embryologisch materiaal in alle ontwikkelingsstadiën, en om in het bezit hiervan te komen doe ik een beroep op Uwe hulpvaardigheid. Mocht binnen korter of langer tijd zulk een materiaal te Uwer beschikking komen, dan zoudt U mij een bijzonderen dienst bewijzen, door het op te zenden aan het Anatomisch Laboratorium Amsterdam, Jonas Daniël Meyerplein. Jonger materiaal wordt daarbij het best geconserveerd in een 6 à 8 pCt's formol-oplossing, of bij gebreke hiervan in 70 pCt. alcohol. Oudere vruchten (6de maand en daarboven, en deze zijn mij in hooge mate welkom) kunnen desnoods in met sublimaat- of formaline-oplossing gedrenkte watten worden toegezonden. Een spoedige toezending blijft in elk geval gewenscht. Bovendien zoudt U mij zeer verplichten met een opgave van den ouderdom der vrucht.

BOLK.

Geachte Gérant!

Bijgaand voorstel is in de laatste vergadering van de afdeeling's-Gravenhage aangenomen om als urgent voorstel aan de Algemeene Vergadering te Leiden op 1 en 2 Juli te worden ingediend.

Het Bestuur der Afdeeling is van meening dat het wenschelijk is dat de afdeelingen en de afgevaardigden er zoo spoedig mogelijk mede bekend zijn, redenen waarom ik tot de Redactie van het *Tijdschrift* het verzoek richt om het in het *Tijdschrift* op te nemen.

H. P. BAUDET, *Secretaris.*

Voorstel.

De Algemeene Vergadering noodige het Hoofdbestuur uit te onderzoeken — en van den uitslag mededeeling te doen — of de Maatschappij onder de veranderde tijdsomstandigheden haar tegenwoordige samenstelling en wijze van werken dient te handhaven of beide behoort te herzien in de richting van een vakvereeniging.

Toelichting.

Het valt niet te ontkennen, dat in menigerlei opzicht de ontwikkeling der sociale toestanden, vooral in den laatsten tijd, aan het gemeenschapsleven der geneeskundigen eischen stelt, die bij de oprichting onzer Maatschappij niet golden.

Onze Maatschappij heeft door zelfherziening herhaaldelijk blijk gegeven, dat zij de oogen voor de tijdsbehoefte open houdt. De instelling van een bemiddelings-commissie en van het referendum mag als vruchtbelovend werk met name worden genoemd.

Is echter de *kracht* van haar ontwikkeling en de *tijd*, die zij noodig heeft

om zich te voegen naar veranderde omstandigheden, wel geëvenredigd aan de *kracht* en de *snelheid* van ontwikkeling, die het sociale leven ons toont? Geeft de grondslag, waarop zij voortgroeit, waarborg, dat zij zal kunnen geven wat de geneeskundigen in maatschappelijken zin straks van haar kunnen eischen?

Deze vragen hebben velen zich reeds voorgelegd. Voor de jongeren het meest, is haar beantwoording van groot gewicht. Is het toeval, dat de belangstelling onder hen in de beraadslagingen der Algemeene Vergadering slechts flauw is; toeval ook, dat zoo velen zich in het geheel niet om haar bestaan bekommeren? Of hebben zij andere behoeften dan de Maatschappij nu verwezenlijkt?

Het zou zeker niet onverklaard zijn, indien een afdeeling gedachten, die zich meer en meer verbreiden en vasteren vorm onder ons aannemen, in de Algemeene Vergadering onzer Maatschappij wenschte te brengen.

Dat de afdeeling 's-Gravenhage dit verlangt te doen door middel van een urgent voorstel, vindt zijn aanleiding in overwegingen van practischen aard.

Er zijn pogingen gedaan om *buiten* onze Maatschappij door een nieuwe vereeniging de solidariteit der geneeskundigen te versterken. De afdeeling zal niet zeggen, dat deze pogingen reeds aanstonds kans op slagen beloven. Dat zij gedaan zijn merkt zij echter aan als een uiting van wezenlijk gevoelde behoeften. Uit deze zienswijze volgt vanzelf haar verplichting om de aandacht der Maatschappij reeds nu er voor te vragen.

Niet om alarm te slaan, doch om in de Algemeene Vergadering ernstig den wensch te wekken, dat de Maatschappij deze verschijnselen op medisch-sociaal gebied tot een voorwerp van studie moge maken en moge overwege of en welke verandering in de organisatie van onze Maatschappij noodig is.

De afdeeling acht verbrokkeling van krachten voor de geneeskundigen nadeelig en wil door bespreking in de Algemeene Vergadering alle geneeskundigen aansporen zich vast bij onze Maatschappij aangesloten te houden om wat voor den geneeskundigen stand noodig gekeurd wordt in haar midden tot verwezenlijking te brengen.

Hoe de Maatschappij zich, zoo noodig, zou kunnen herzien; hoe de belangstelling in de Algemeene Vergadering zou kunnen worden verhoogd, wil de afdeeling buiten bespreking laten.

Haar is het voldoende de opmerkzaamheid van Hoofdbestuur en Algemeene Vergadering op deze belangrijke zaak te verscherpen.

Zij gelooft intusschen, dat een splitsing onzer Maatschappij in een wetenschappelijke en maatschappelijke afdeeling, onder eenzelfde algemeen bestuur en onze wetenschappelijke en onze maatschappelijke beraadslagingen moet ten goede komen.

Wellicht ware deze splitsing in staat den weg te banen naar wat men zou kunnen noemen: „een geneeskundig congres” en „een artsendag”.

